Τὸν βρῆκαν νὰ κοιμᾶται σ' ἕνα χοιροστάσι.
'Αναρωτιέμαι ἂν ἐξῆντα χρόνια πρίν
Κοιμόταν τρυφερὰ στὰ στήθια μιᾶς κοπέλλας.

Τώρα φαίνεται πῶς κοιμᾶται βαριά.
'Η ὀμπρέλλα τῶν ὀστῶν του σωριάστηκε πιά.

Μπράιαν Πάττεν (1946)

ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΑ Η ΙΔΙΑ ΕΙΚΟΝΑ

Εἶναι πάντα ἡ ἴδια εἰκόνα
ἐσὺ ποὺ τριγυρνᾶς γυμνὴ βγαίνοντας ἀπ' τὰ
φθινοπωρινὰ ποτάμια,
τὸ κορμί σου ν' ἀχνίζει, σκεπασμένο βροχή,
γαλάζιες καὶ γκρίζες σταγόνες πέφτουν ἀπὸ
πάνω σου,
ὅταν μιλᾶς
φύλλα πέφτουν καὶ ἀποσυνθέτονται.

Εἶναι πάντα ἡ ἴδια εἰκόνα ἀπ' τὰ στήθη σου,
γεμάτα μὲ τὸ σφρίγος τῶν θαλασσινῶν φυτῶν
ποὺ τρεμουλιάζουν ὅταν ἀγγιχτοῦν· τὰ ψάρια
ζευγαρώνουν ἀπὸ κάτω σου· τὸ κορμί σου γα-
λάζιο, ὁ
ἴσκιος σου ν' ἀκολουθεῖ,
καὶ τὰ δυὸ νὰ μοιάζουνε φαντάσματα ἀπὸ μα-
κρινοὺς περίπατους
σὲ τρομαγμένους θεατές.

'Η ἴδια εἰκόνα
ὅμως τώρα μιὰ λίμνη τριγυρισμένη ἀπὸ φτέρες,
καὶ μόλις ὁρατοὶ μέσα στὴν καταχνιὰ
χιλιάδες ἐραστὲς νὰ σὲ ἀκολουθοῦν γυμνὴ
χωρὶς ν' ἀφήνουν χνάρια στὶς γωνιὲς τῆς
αὐγῆς.

Μετ. Κώστας Σπαρτινὸς

ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΓΙΑΠΩΝΕΖΟΙ ΠΟΙΗΤΕΣ Β'

Νικούνι Σεηίχι (1925)

ΒΡΟΧΗ

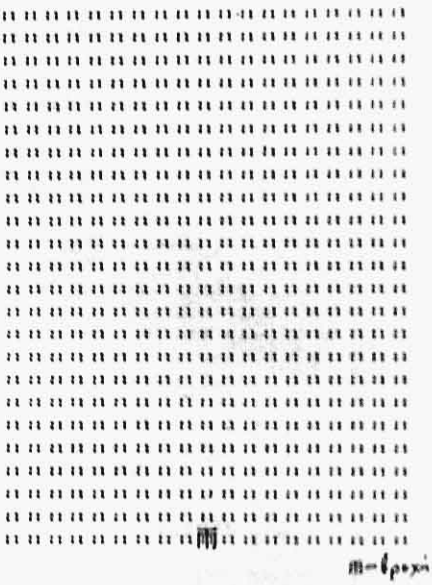

Τανικάβα Σουντάρο (1931)

ΠΕΝΝΑ

Ἄλλαξα τὸ φτερὸ μὲ ἀτσάλινη πέννα
'Αλλὰ ὄχι τὴν ἀθωότητα μὲ τὴν εὐκολία

ΛΑΜΠΑ ΓΡΑΦΕΙΟΥ

Φώτισέ τα ὅλα! Τὸ χονδροειδὲς σύνολο
Τοῦ ἔργου τοῦ 'Ανθρώπου!

ΤΑΚΙΝΘΟΣ

Ὄχι κεφάλι ἐδῶ
Μόνο καρδιὰ

Κατζίνο Χιντέο (1937)

ΠΕΤΡΑ

Σουζούκι Σιρογιάσου (1935)

ΣΤΟΝ ΤΟΙΧΟ

Ἕνας ἄνθρωπος περπατοῦσε δίπλα σ' ἕνα
τοῖχο
ἕνα ἑτοιμόρροπο τοῖχο
Ἦταν μιὰ μακριὰ ρωγμὴ πάνω του.
Κοίταξε λοιπὸν μέσα καὶ εἶδε δυὸ σώματα νὰ
κινοῦνται